

σχέση του με τόν Έρμώνακτα και τόν Ζωγράφο του Άχιλλέως, μαζί με τούς όποιους αποτελεί τή Σχολή του Ζωγράφου του Βερολίνου. Παράλληλα αποδεικνύεται ή έπαφή του με τόν Ζωγράφο του Βρύγου, και τόν Ζωγράφο του Εύχαρίδου κατά τήν Πρώιμη Περίοδό του και με τόν Ζωγράφο τής Καρλσρούης, τόν Ζωγράφο τής Ληκύθου του Yale, τόν Ζωγράφο του Νίκωνος κ.ά. κατά τήν Ύστερη. Τρία νέα άγγεία άναγνωρίζονται από τήν συγγραφέα ως έργα του ζωγράφου τής Providence και ένα άκόμη ως έργο «τής τεχνοτροπίας» του.

Γενικά, στήν έργασία αύτή παρουσιάζεται γιά πρώτη φορά ολοκληρωμένο και χρονολογημένο τό έργο του άγγειογράφου τής Providence.

Λυδία Παλαιοκρασσά (Τομέας Άρχαιολογίας και Ιστορίας τής Τέχνης), Τό ιερό τής Άρτέμιδος Μουνιχίας.

* Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Τό ιερό τής Άρτέμιδος Μουνιχίας τοποθετήθηκε με βάση τά εύρήματα τής άνασκαφής του Ι. Θρεψιάδη στήν όμώνυμη χερσόνησο, στήν κορυφή του λόφου Κουμουνδούρου, πού περιβάλλει από τά νότια τό λιμάνι τής Μουνιχίας (Τουρκολίμανο). Η άνασκαφή ήταν σωστική και έτσι ή έρευνα δέν ολοκληρώθηκε, με αποτέλεσμα πολλά τοπογραφικά ζητήματα του χώρου νά παραμένουν άδιευκρίνιστα. Στήν προηγούμενη έργασία, πέρα από τή δημοσίευση μέρους των εύρημάτων, έπιχειρήθηκε ή έρευνα τής διαμόρφωσης και τής Ιστορίας του χώρου του ιερού, καθώς και ό καθορισμός και ή μελέτη τής λατρείας και τής ύπόστασης τής λατρευόμενης θεάς. Η διατύπωση των σχετικών ύποθέσεων και συμπερασμάτων έγινε με βάση τά στοιχεία πού προκύπτουν από τή μελέτη του υλικού και τή σχετική γραπτή παράδοση.

Η έργασία αποτελείται από δύο μέρη. Στο Α΄ Μέρος, πού περιλαμβάνει τέσσερα κεφάλαια, παρουσιάζονται οι γραπτές πηγές πού αναφέρονται στο ιερό και τή λατρεία τής θεάς (κεφ. Ι), τά αρχιτεκτονικά λείψανα, με βάση τά όποια συζητείται ή μορφή του ιερού (κεφ. ΙΙ) και τέλος τά εύρήματα από τό ιερό (κεφ. ΙΙΙ, Ι-7). Στο τέλος του Α΄ Μέρους (κεφ. ΙV) συγκεφαλαιώνονται τά στοιχεία, οι παρατηρήσεις και τά συμπεράσματα πού προκύπτουν από τά προηγούμενα κεφάλαια και συζητούνται ή Ιστορία του ιερού, ή λατρεία τής θεάς, ή ύπόσταση και οι ιδιότητές της. Τό Β΄ Μέρος περιλαμβάνει τούς καταλόγους των αντικειμένων πού συζητούνται στο Α΄ Μέρος.

Σπ. Α. Μπρέκης (τομέας Ιστορίας), Τό 1848 στήν Ελλάδα.

Είναι γνωστό ότι τό 1848 αποτελεί γιά τήν εύρωπαϊκή Ιστορία ένα όριακό σημείο γιά τίς μετέπειτα πολιτικές και οικονομικοκοινωνικές εξελίξεις. Τά έπαναστατικά γεγονότα πού άρχισαν με τή Φεβρουαριανή έπανάσταση στή Γαλλία, έπεκτάθηκαν —μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα και υπό τήν επίδραση γενικότερων συντελεστών τής εποχής— και σε άλλες χώρες τής Εύρώπης. Μία άπ' αυτές τίς χώρες είναι και ή Ελλάδα, ή όποία άνήκει στον ίδιο γεωγραφικό και ιδεολογικό χώρο, και φυσικά δέχθηκε τήν επίδραση των γεγονότων αυτών.

Η έργασία αύτή εξετάζει, κυρίως, τά έπαναστατικά γεγονότα τής Ελλάδος, όπως παρουσιάζονται μέσα από τή βιβλιογραφική και προπαντός τή νέα άρχαιακή έρευνα. Άναφέρονται, άρχικά, τά κυριότερα γεγονότα του Εύρωπαϊκού 1848, ενώ δίνονται παράλληλα και τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Άκολουθεί ή παρουσίαση και έρμηνεία των έπαναστατικών γεγονότων στον ελληνικό χώρο, όπου υπήρχαν ιδιαίτερα έθνικά, πολιτικά και οικονομικοκοινωνικά προβλήματα. Ειδικότερα, έκτός από τό γενικό περίγραμμα τής καταστάσεως πού επικράτησε στήν Ελλάδα μετά τή μεταπολίτευση του 1844, εξετάζονται και τά κυριότερα έσωτερικά προβλήματα πού αντιμετώπιζε ή